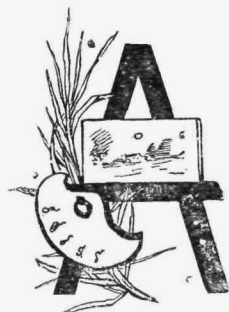

ΡΟ·Ι·ΛΟΣ - ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

ΑΝΤΙ να προσηλιτιζώνται εκ του έξωτεριου οι ξενητεριμένοι Έλληνες καλλιτέχναι, φεύγουν και οι εκ της ημεδαπής. Ένα πρωί έγινόθη εις τους μικρούς καλλιτεχνικούς κύκλους μας ότι ο ζωγράφος Γ. Ροϊλός εφυγεν εξ Αθηνών αιφνιδίως, μεταβαίνων εις Ιταλίαν. Και εφυγε διά να μη επιστρέψη πλέον. Έξέπληξεν η αναχώρησις του, διότι δεν ανεμένετο. Και παρητήθη της θέσεως του καθηγητού του Πολυτεχνείου. Ήν τόσῳ έπαξίως κατείχεν, η παραιτήσις δ' αὐτη προσεπικύρωσε τὸ ἄγγελμα ότι η αναχώρησις δεν ήτο προσωρινή. Και απεδόθη αὐτη εις λόγους υγιείας, τίς οίδεν όμως αν μη νόσος ψυχική - η απογοήτευσις - δεν ώδήγησε τον ζωγράφον της Μάχης των Δελφίων και των Φαρσάλων τόσῳ πολὺ μακράν...

Η αναχώρησις του Ροϊλού ανακίνησε τὸ ζήτημα της αντικαταστάσεως του εν τῇ θέσει του καθηγητού της καλλ. σχολῆς του Πολυτεχνείου. Οι διάφοροι ενδιαφερόμενοι απέχοντες μίλλια από την κορυφήν της τέχνης έθεσαν εις ενεργειαν διάφορα μέσα - η πολιτική βλέπετε παντού χώνει την έρασιμian μύτην της ως πολιτικῆς που εἶνε - και δότῳς ὅλως επροτάθησαν αγαθοί ἄλλως ἄνθρωποι ἄλλ' ἀκατάλληλοι διά θέσιν, απαιτούσαν ὅχι κοινά καλλιτεχνικά προσόντα, ἀφοῦ πρόκειται να χειραγωγηθῶν τόσο νεαροί τεχνίται, καλλιτέχναι της αἰρίας. Εὐτυχῶς της προϊσταμένης ἀρχῆς του Πολυτεχνείου τὰ ἡνία κρατεῖ ἀνὴρ κατ' ἐξοχὴν φιλότεχνος, ὁ κ. Μαυρομυχίδης, ὅστις ἀντέταξε σώφρονα ἀρνησιν ὅπως μὴ θεωρηθῇ η Καλλιτεχνική σχολή πολιτικὸν ἢ προσωπικὸν τιμῶριον και ἡ θέσις ἀναμένει ἀκομὴ τὸν ἐκλεκτὸν της. Ἀλλὰ δὲν βλέπομεν διατὶ παραικύνθη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ζήτημα, ἀφοῦ ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς ζῇ ἐν μέσῳ ἡμῶν και εἶνε ἐνδεδειγμένος. Ὁ κ. Ἰακωβίδης, ὁ δεινὸς τοῦ σχεδίου χειριστὴς ὡς διευθυντῆς της φωτοζωοῦσης Πινακοθήκης δὲν παρέχει τὰς ὑπηρεσίας, ἄς, διδάσκων, ἡδύνατο πολὺτιμῶς να προσφέρῃ. Διατηρῶν και τὴν θέσιν του διευθυντοῦ της Πινακοθήκης, θέσιν παθητικὴν, ἡδύνατο ἐπὶ ἐπιμυσθίῳ να παρακληθῇ ἀναλαμβάνων και τὴν διευθύνσιν της Καλλιτεχνικῆς σχολῆς, να διδάσκῃ ὡς καθηγητῆς, κενωθεῖσης ἡδη θέσεως.

Τοιαύτη πρότασις γενομένη εκ μέρους του κ. Ὑπουργοῦ τῶν Εσωτερικῶν πρὸς τὸν κ. Ἰακωβίδην, προθύμως θὰ ἐγένετο παρ' αὐτοῦ ἀποδεκτὴ, διότι εἴμεθα βέβαιοι ότι ὁ κ. Ἰακωβίδης δὲν εἶναι μόνον ἐπιφανὴς καλλιτέχνης, ἀλλὰ και φιλόπατρις και φιλότιμος ἀνὴρ.

Ι. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΣ

Εἰς τὸ ἀγαπημένον του νησί, εἰς τὸ ὅποιον ἀπὸ ἐτῶν παρεθέρριξε, ἐντὸς της θαλάσσης ἦν τοσάκις ὕμνησε, ἀπὸ συγκατῆς της καρδίας ἡτις καθ' ὅλον του τὸν βίον τὸν ἤγε και τὸν

ἔφερεν ἀπὸ αἰσθήματος, εἰς αἰσθημα, ἀφῆκε τὸν τελευταῖον στεναγμὸν ὁ Ἰωάννης Καμπούρογλος. Ἦτο ὁ δημοφιλέστερος δημοσιογράφος, ὁ τρυφερότερος ποιητῆς, ὁ θαυμασιώτερος μεταφραστής.

Τολμηρὸς, πρωτότυπος, χαριτωμένος, ἐνθουσιώδης ὁ Ἰωάννης Καμπούρογλος, συνεδέθη ἀορηκτῶς μετὰ νεοελληνικά γράμματα. Ἐπὶ 33 ἔτη μετὰ τὴν γραφίδα, τὴν ἐρωμένην του, ἐκαλλιεργῆσε και αὐτὸς τὸν ἀγρὸν της φιλολογίας και νῦν τέχνησε να δημιουργήσῃ ἀνθη καλλιμορφα και μακροβία. Φύσει εὐπαθὴς και τολμηρὸς δὲν ἀφῆκε τίποτε εἰς τὸ ὅποιον να μὴ ἀνεμίσχῃ. Ἡ δημοσιογραφία, τὸ θέατρον, οἱ σύλλογοι, η πολιτικὴ, η ποίησις τὸν εὗρον ἐργάτην σθεναρὸν, ἀκαταπόνητον. Τὸ πνεῦμα τοῦ Καμπούρογλου πανταχοῦ διαχύνετο Ἀττικώτατον. Ἀπεφθεγματικὸς, ἐπιγραμματικὸς, ἀμειλικτος, ἐχαρκτηριζε πρόσωπα και πράγματα ἀπαραιμῶως. Ἐσχάτως η λαμπρὰ της διανοίας του ὑψίστατο αὐξομειώσεις περιέργους. Ἀπογοητευμένος ἐξ ὅλων, ἐπεζητήσε βίον ἡρεμῶν, σχεδὸν μοναχικόν. Ἡ ποίησις εἶχε γινῆ πλέον δι' αὐτὸν ψύχωση. Καὶ ἔξη διὰ τὰ παιδιὰ του, τὰ φυσικὰ και τὰ πνευματικά. Παρὰ τὴν «Κοιμωμένην» και τὸ «Λεοντάρι», τὰς ὡραίας τοποθεσίας τοῦ Π.ρου ἄς λυρικώτατα ἔψαλλε, διήγεν ἡμέρας λυσιμερίμωνος. Τίποτε ἐγκόσμιον δὲν τὸν εἴλκυε. Ἐνθυμούμαι ποσάκις μαζῇ, ἀπομακρυνόμενοι εἰς τὴν παραλίαν, δὲν διήλθομεν στιγμὰς ἐξόχως ποιητικὰς. Πόσα, ὦ πόσα δὲν μοῦ ἔλεγε, και τί δὲν μοῦ ἀνεγίνωσκεν! Ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του, τὸ ὅποιον ἡτο γεμάτον ἀπὸ αὐτοσχεδίου, με μολύβι και ἀτάκτως γεγραμμένους στιχοὺς, πόσα δὲν ἤλπιε τεμάχια και κλαίῳ ἐκ συγκινήσεως μοῦ τὰ ἀπηγγέλλε, ἰστάμενος ἀνα πᾶν βῆμα. Ἐνόμιζα ότι η ψυχὴ του ἀνήρχετο ὅλη εἰς τὰ χεῖλη, συνεκεντροῦτο εἰς τοὺς στιχοὺς ἐκεῖνους, οἵτινες ἐὰν δὲν εἶχον τίποτε ἀπὸ τὴν ψυχρὰν νεωτέραν τέχνην, εἶχον ὅμως κατὰ τὴν ἀνεκτίμωτον: τὸ αἰσθημα. Θὰ εὖρεθῶν μερικὸι μαζιarioi - οἱ γελοῖοι αὐτοὶ οὗς ὁ Καμπούρογλος ἀνῆλεως ἐμαστιγῶσεν - οἱ ὅποιοι θ' ἀρνηθῶν τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ Καμπούρογλου, ἀξίαν ἥτις ἐπὶ μακράν σειρὰν ἐτῶν θὰ ἐπιζήσῃ τοῦ φθαρτοῦ σκηνώματος. Ἀλλ' ἄς μὴ ληθμονώμεν ὅτι εἰς τὸν τραγέλαφον της νεοελληνικῆς φιλολογικῆς κινήσεως ὁ Καμπούρογλος εἰργάσθη εὐδυνειδίχως και δὴ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἰς τὰ δάκτυλα ἐμετροῦντο οἱ ἀρίστες τῶν γραμμάτων· εἰργάσθη με ἐνθουσιασμὸν και με ἐπιτυχίαν ζηλόφθονον. Καὶ τώρα ὅτε ἐνεκρώθησαν αἱ νευρικαὶ χεῖρες αἱ ὅποια ἐπλήρωσαν χιλιάδας χειρογράφων θὰ ὁμολογήσουν ὅλοι ότι κατὰ τὴν προσφιλὲς ἔλειψε ἀπὸ τὸν νεοελληνικὸν Παρνασσόν, ὁ ὅστις ἐρημοῦται ἀπὸ τοὺς ἐπιλέκτους, και πληροῦται ἀπὸ συρφετὸν λογικευομένων.

ΔΑΦΝΙΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Εἰς τὴν «Μικρὰν Ἐφημερίδα» τοῦ Μονάρχου ὑπὸ τὸν τίτλον «Καλλιτεχνία» ἀναγινώσκουμεν τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τῆς πληθώρας ἐκθέσεων, ὅτε ἐτοιμάζονται ὅλοι διὰ τὰς προσεχεῖς μεγάλας ἐκ-

θέσεις, είναι λίαν ενδιαφέρον να επισκέπτηται τις τὰ έργαστήρια τῶν ζωγράφων τῆς νέας γενεᾶς. Ἐπεσκέπη διάφορα ἐξ αὐτῶν.

Τὸ κριτικὸν πνεῦμα ἐξικριῶ· διότι ὅπου εὐρίσκει τις ἰσχυρὰν θέλησιν, ἡνιμενὴν μὲ μετριοφροσύνην, δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐκφρασθῇ ἐνθαρρυντικῶς. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Κονράδου εἰς μίαν ἐντελὸς ἀκατοίχτην οἰκίαν ζῶσι ἡ μάλλον κοπιᾶζουσιν δύο. Ὁ Στέλιος Δεσύλλας τέκνον τῆς γῆς ἦτις ἦτο ἡ κοίτης τῆς τέχνης, Ἕλληνας, καὶ ὁ φίλος του Ἑρρίκος Rittenberg, γνήσιος Ἀμερικανὸς, τέκνον τῆς χώρας τοῦ μέλλοντος. Ἀμφότεροι ἐμψυχόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ τῆς αὐτῆς σθεναροῦς καὶ προσέτι τῆς αὐτῆς ἐνεργείας ἄτινα δέον νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸν σκοπὸν. Ὁ Rittenberg μοῦ ἀπεκάλυψε μεγάλην συλλογὴν εἰκόνων. Παρατῶναι ἤδη μίαν σύνθεσιν· ἐν συμπλεγμᾷ ἀρχαίου ἰσπανικοῦ χαρακτήρος. Διανοίγεται εἰς τὸν Rittenberg μέγα μέλλον καὶ αὐτῇ τῇ εἰκὼν ἔσται οὕτως εἰπεῖν τὸ ἴστιον, δι' οὗ τὸ ὄνομα του θὰ φθάσῃ εἰς τὴν φθῆσιν εἰς τὴν δημοτικότητα! Ὁ Rittenberg ἀπεκάλυψε εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτὴν ὡς διδάσκαλος εἰς τὴν κατανομήν τοῦ φωτός καὶ τῆς σκιάς. Πόσον φυσικὰ καὶ ἀφελῶς ἐμψυχῶνται ἐν αὐτῇ τὸ πᾶν, καὶ ὅμως πόσον ὠραία καὶ λεπτὴ εἶναι μελετημένη ἐκάστη γραμμὴ. Εἶδον ἐπίσης ἐν ἀναγινώσκον κοράσιον ἐντὸς ὁμοιότητος. Ἐχει θαυμασίαν ἀτμοσφῆραν. Μία κεφαλὴ παιδός, ἡμποροῦσε νὰ ἐκλειφθῇ ὡς ἔργον τοῦ F. Hals. Ὁ Pittaberg θὰ ἐκθέσῃ καὶ ὁ ἄρεσθ διότι οἱ πίνακες του εἶνε ἐκ τῶν ἔργων ἄτινα λαλοῦσι καταλεπτῶς εἰς πάντας.

Ἡ Στέλιος Δεσύλλας, ὅστις ἀντήλλαξε τὸν χρωστικόν διὰ τοῦ ὅπλου, ὅποτε παρουσιάσθη εἰς αὐτὸν εὐκαιρία νὰ δανείσῃ τὸν βραχίονά του εἰς τὴν πατρίδα του, δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἐνεργητικὸς, οὐδὲ ὀλιγώτερον καλαισθητὸς εἰς τοὺς χρωματισμούς του. Εἶδον ἔργα εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, τὰ ὅποια ἀποδεικνύουσι λίαν ἀνεπτυγμένην αἰσθητὴν χρωματίαν. Πάντοτε δημιουργεῖ νέα δύσκολα προβλήματα καὶ δὲν τὰ ἐγκαταλείπει. Πρὶν ἢ τὰ ἐπιλύσῃ. Τὸ τί, εἶνε δι' αὐτὸν δευτερεύον τὸ πῶς, εἶνε δι' αὐτὸν τὸ πᾶν. Ἐπέτυχεν εἰς πολλὰ ἀντικείμενα τὸ κάλλος καὶ παντοῦ διακρίνει τις ἰσχυρὰν χεῖρα. Εἰς τὸν Δεσύλλαν ἡ μεγαλουργοῦν ἐξικνεῖται μέχρι ἀδυναμίας. Αὐτὴ τὸν ἐμποδίζει νὰ τολμήσῃ διὰ μεγαλειτέρας εἰκόνας νὰ τὰς ἐκθέσῃ καὶ οὕτω νὰ φθάσῃ εἰς τὸν μέγαν δρόμον τῆς τέχνης. Πάντοτε ζητεῖ νέα ἀντικείμενα πρὸς μελέτην μὲ μίαν ἐπιμονὴν ἣτις εἶνε ἀξιοθαύμαστος καὶ ἣτις μέλλει νὰ τῷ φέρῃ ὄντως χρυσοὺς τοὺς καρπούς τῶν κόπων του. Ἐπὶ τοῦ παρόντος μόλις τολμᾷ νὰ περιμένῃ νὰ πωλήσῃ εὐκόλως τὰς εἰκόνας του. Τὸ κοινὸν ἀγαπᾷ μόνον τὴν ἐξωτερικὴν ὠραιότητα μίαν εἰκόνας· διὰ τὴν σπουδαιότητα καὶ βαθὺν μελέτην δὲν φροντίζει.

Τὸ κακὸν αὐτὸ θὰ μείνῃ πάντοτε καὶ τεχνίται ὡς ὁ Δεσύλλας πρέπει νὰ περιμένουν νὰ γνωρισθῶν μόλις ἀργότερα.

Ὁ Δεσύλλας, περὶ οὗ τόσον εὐγενῶς γράφει ἡ Γερμανικὴ ἐφημερίς εἶνε Κερκυραῖος, ἀπόφοιτος τῆς ἐκεῖ καλλιτεχνικῆς σχολῆς. Μετέβη εἰς Βενετίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μόναχον· Διαγωνισθεὶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι θὰ τιμήσῃ τὸ Ἑλλ. ὄνομα.

— Ὁ ἐν Καίρῳ κ. Τσιριγώτης ἐπεράτωσε νέον ἔργον, τὰς «Πυραμίδας».

— Ὁ Γαλλινῶς ἐπὶ πεντάμηνον ἐργασθεὶς ἐν Ρώμῃ κατήρτισε λεύκωμα ἐξ ὑδατογραφῶν διαφόρων μνημείων καὶ τοπείων τῆς Αἰωνίας Πόλεως.

— Ἐπωλήθη ἐν Λονδίῳ μία εἰκὼν νεάνιδος τοῦ διασημοῦ ἀγγλοῦ ζωγράφου Γκινσμπούργκ ἀντὶ 250,000 πρᾶκων. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔχει τὴν ἱστορίαν της. Πρὸ

ὀλίγων ἐτῶν ἀγγλὸς παντοπώλης ἀποθανὼν ἀφῆκε μεταξὺ ἄλλων καὶ μίαν εἰκόνα, ἣτις ἀγνωστον πῶς εἶχε περιέλθει εἰς χεῖρας του. Ἐσχάτως ἱατρός ἐπισκεψθεὶς τὴν εἰκογένηται τοῦ υἱοῦ τοῦ εἶδε καὶ τὴν εἰκόνα ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν οὐδεὶς μέχρι τοῦδε εἶχε δώσει προσοχήν. Ἐξεπλάγη διὰ τὴν καλλονὴν τῆς γούρης ἀκόμη νὰ μαντεύσῃ τὸν ζωγράφον καὶ ἐξήγησε νὰ τὴν ἀγοράσῃ. Ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης ὁ κληρονόμος ὠτρυνόθη, ὅτι ἡ εἰκὼν εἶχε μεγάλην ἀξίαν καὶ ἀπεφάτισε νὰ τὴν μετακομίσῃ εἰς Λονδίον ἐνθα τὴν ἐδείξῃ εἰς ποταμοτογνώμονα. Ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ καταστείλῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπιφώνημα ἐκπληξέως καὶ ἐδήλωσεν εὐλικρινῶς ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῆς ἦτο κάτοχος ἀληθοῦς θησαυροῦ.

— Τί νὰ ζητήσω δι' αὐτήν; ἠρώτησεν ὁ Ἀγγλός. Ἐκτὸν λίρας; ἑκτὸν πενήντα;

— Δὲν εἰμπορῶ νὰ σῶς εἰπῶ τίποτε, εἶπεν ὁ ποταμοτογνώμων. Ἐκθέσατέ τὴν εἰς πώλησιν καὶ θὰ δοκιμάσετε ἐκπληξῆν ἀπροσδόκητον.

Ἡ εἰκὼν ἐξετέθη εἰς πλειοδοσίαν καὶ κατεκυρώθη ἀντὶ πρᾶκων 250,000 εἰς τὸν κ. Βεϊτμάρ.

— Ὁ Λόρδος Ρόζεβερου δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν Δήμαρχον τοῦ Λονδίνου, παρέστησεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως ἀνωτέρας σχολῆς τῶν τεχνῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῆς τοῦ Σαρλόττενβουργ τοῦ Βερολίνου, ἵνα μὴ οἰμαθῇται ἀναγκάζονται νὰ ἐπιτεκνέονται ξένα μέλη πρὸς ἀπέκτησιν ἀνωτέρων γνώσεων. Ὁ Λόρδος πληροφωρεῖ προσέτι, ὅτι διὰ τὸ σχέδιον τοῦτο πολλοὶ Ἀγγλοὶ πολῖται, προσφέρουν χρηματικὰ ποσά, πρόθυμοι ν' ἀγοράσουν οἰκοπέδον 200,000 λιρῶν ἐφ' οὗ προσωρινῶς θὰ οἰκοδομηθῇ κτίριον 300,000 λιρῶν. Ὁ Λόρδος ζητεῖ ἵνα ἡ πόλις παράσχωι πρὸς συντήρησιν τῆς σχολῆς ταύτης ἐτήσιον ἐπίδομα 20,000 λιρῶν. Ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ παρὰ τοῦ ἰδίου λόρδου Ρόζεβερου.

— Ὁ κ. Ἰκωβίδης ἐπεράτωσε παιδογραφίαν τῆς τριετοῦς κόρης Σταμπολοπούλου. Εἰς ἐν βάθος ὑπασμάτων μὲ ἐν πολύπτυχον φορεματικὰ τὸ παιδίον μορφαίνει ἐλαφρῶς.

— Ἀπέθανεν εἰς Λονδίον ὁ ζωγράφος Οὐίστλερ. Ἐγενήθη εἰς Λόουελ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῷ 1834. Ἐσπούδασεν εἰς Παρίσιους. Τὰ πρῶτα του ἔργα ἐξέθεσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Μονάχου. Ἐκ τῶν ἔργων του τὰ περιφημότερα εἶναι ἡ προσωπογραφία τῆς μητρὸς του καὶ ἡ προσωπογραφία τοῦ Θωμᾶ Κερλάυλ. Ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ τὸν ἔκκειεν ἐνδοξον εἶναι τὸ ὕψος τῶν «Ἰμπερσιονίστ» τὸ ὁποῖον ἐνεκοιπώθη μετὰ τήσεως θερμῆς. Τὰ «Νύκτια του» καὶ αἱ «Διακοσμήσεις του» ἐνεπείσαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν.

— Ὁ κ. Ἀριστεὺς ἐπεράτωσε τὰς ἐλαιογραφίας τῶν Βασιλέων, προορισμένας διὰ τὸ Ἀκταῖον, τοῦ Διαδόχου δὲ καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας διὰ τὸ μέγαρον τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων. Ἐπίσης ἐτελείωσε τοὺς «Βεωτας», πρωτοτύπον φανταστικὸν ἔργον. Εἰς μίαν ἐξοχικὴν οἰκίαν μία νέα ἐρωτευμένη προσφέρει ἄνθη εἰς τὸν φίλον της. Κάτωθεν μία γούρη ἐντρομος προσβλέπει ἕνα θανάδην μὲ σκελετωδὴ μορφήν. Εἶναι ὁ Θάνατος, κρατῶν ἄνθη λεμονιάς. Ἡ τελευταία ἀκτὶς πίπτει μέσφ κυπαρίσσαν. Ἐρῶς ζωῆς καὶ ἔρως θανάτου. Ὁ κ. Ἀριστεὺς ἐργάζεται ἤδη εἰς τὴν «Ἀθηγενίδα μὲ τοὺς μύλους».

— Κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν τὰ διάφορα ἐθνικὰ Μουσεῖα τῆς Γαλλίας ἐπλουτίσθησαν ἐπαρκῶς.

Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐκοσμήθη μὲ μίαν μικρὰν εἰκόνα ἐξαισίας τέχνης τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν εἰς τὸν Τιερὺ Μπούτ, καὶ μὲ δύο μεγάλα ἔργα τοῦ ζωγράφου Σαλομὸν Ρουϊσδάελ τοῦ ὁποίου ἡ τέχνη δὲν ἀντεπροσωπεύετο μέχρι σήμερον εἰς τὸ Λούβρον.

Δυστυχῶς ὁμῶς τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ὑπὸ ἔποψιν τέχνης δὲν θὰ ἤξιζεν ἴσως τὴν αὐτὴν τιμὴν ἂν ἐκτεθῇ πᾶρα-
πλεύρως τῆς αἰθούσας τῆς Ὁλλανδικῆς καὶ Φλαμαν-
δικῆς σχολῆς· ἐνθα εἶναι ἐκτεθειμένα τὰ θαυμαστά
ἔργα τοῦ Ροῦβενς. Ἀλλὰ τοῦ δευτέρου τὸ τοπίον
ἔχει διερμηνευθῇ μετὰ θαυμασιᾶς ὄντως εὐρύτητος,
ἐνα τοπίον, ὅπερ διασχίζει μικρὸν ρυάκιον μεγαλο-
πρεπὲς ἐντυπώσεως ὡς πρὸς τὸν χρωματισμὸν καὶ
τὸ φῶς.

Ἐπίσης καὶ ἡ ἱστορικὴ πινακοθήκη τῶν Βερζυλιῶν ἐπικουρίσθη μὲ μίαν προσωπογραφίαν τοῦ Ἀλμπέρτου Μανουέλ ἧτις φέρει τὴν ὑπογραφήν Ἀντόνιο Γκιόσα 1698.

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Ὁ Βούλγαρος μητροπολίτης Βιδινίου Κύριλλος προσέφερε δέκα γιλιάδας φράγκα πρὸς ἀνάγεσιν αὐτοῦ μεγαλοπρεποῦς ἀναμνηστικοῦ μνημείου ὑπὲρ τοῦ πρῶτου βουλγάρου ἐξάρχου Ἀνθίμου. Θὰ ἀνεγερθῇ παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἥτις κατεδαφισμένη θὰ ἀνοικοδομηθῇ πρὸς τιμὴν ἐκ βάζων.

— Ὁ ἀμεικλὸς γλύπτης Ρούκττουλ ἐσχεδίασε γιγάντιον μνημεῖον τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον θ' ἀνεγερθῇ διὰ δημοσίου ἐράνου, ἐπὶ τῶν ὄργων τοῦ Οὐδῶν. Κάτωθεν τῆς Νέας Ὑόρκης. Οἱ μέγροι τοῦδε συλλεγόμενοι ἔρκνοι ὑπέβλεψαν τὰ 12 ἐκατομμύρια φράγκων. Τὸ μνημεῖον θὰ στήλῃται ἐκ μιᾶς στήλης καὶ ἐνὸς ἀγάλματος. Ἡ στήλη, ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, θὰ ἔχῃ ὕψος 183 περίπου μέτρων καὶ θὰ στηρίζεται ἐπὶ τεραστίου βάλθρου ἐκ δύο ὁρώφων, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ καὶ αὐτὸ ὕψος μετὰ τῆς ἐξέδρας 92 περίπου μέτρων. Ἐπὶ τοῦ βάλθρου θὰ τοποθετηθῶσι ἀγάλματα μικροτέρου μεγέθους τὰ ὁποῖα θὰ παριστάνωσι τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας, τὰ γράμματα καὶ τοὺς διακριθέντας εἰς τοὺς κλάδους τούτους ἄνδρας. Εἰς τὸν διώροφον βάλθρον εἰς ὁροφος θὰ χρησιμοποιῇ ὡς βελιστιόνη καὶ ὡς ἄλλος θὰ μεταβληθῇ εἰς αἰθουσαν συναυλιῶν. Θὰ κατασκευασθῶσιν ἐπίσης κάτωθεν αὐτοῦ λουτροῦ, ἐστιατόρια κλπ.

— Εἰς τὸ ὅσος "Ατκο παρὰ τὴν Νέαν Ὑρσέην
 ἠυτοκτόνησεν εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν ὁ δικακριμμένος
 Ἀμερικανὸς γλύπτης Λ. Τ. Μαϊνιγκερ. Ἐσπούδα-
 σεν ἐν Παρισίοις, ἔνθα ἔμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη.
 Ἡ Ἀμερικὴ κοσμεῖται μὲ πλείστα ἔργα του, ὧν
 θαυμάσια τὰ κοσμοῦντα τὸ Δημαρχεῖον τῆς Φιλα-
 δελφείας. Πρὸ δεκαετίας ἀπηρνήθη τὴν τέχνην του,
 μονάζων ἐν καλύβῃ τοῦ δάτους "Ατκο. Πρὸ ἡμερῶν
 ἀνεκαλύφθη ὑπὸ ὑλοτόμων νεκρὸς εἰς τὸ δάτος μὲ
 ἓνα σκύλον δίπλα του κλαίοντα. Ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς
 καλύβης του εὗρέθη τοιχογραφία παριστώσα νεκρὰν
 γυναῖκα.

— Ἐν Γάνδῃ ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ
μνημείου τοῦ ποιητοῦ Γ. Ρόντεμπαχ.

— 'Εν Barrage τῆς Αἰγύπτου θ' ἀνεγερθεῖ ἀναθηματικὴ στήλη εἰς τὸν Σαλῶαρον.

— Εἰς Μάρνην τῆς Γαλλίας ἐγένοντο τ' ἀποχαλ-
πτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παστέρ.

— Εἰς Παρισίους, ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Μαγδαληνῆς
ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος

APXITEKTONIKH

Μεγαλοπρεποῦς μνημείου τοῦ Βίσιμαρχ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐν Βαυαρίᾳ ὑπεράνω κολοσσαίων βράχων τῶν ὀρέων Χάρδ, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Πέτερσχωφ. Τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶνε πύργος ὕψους τεσσαράκοντα μέτρων, ἀποτελούμενος ἐκ τριῶν μερῶν. Τὸ κάτω μέρος ἔχει ὕψος ἑξέ μέτρων, περιλαμβάνει δὲ εὐρείαν αἰθούσαν ἧτις ἔχει ἐνώπιον αὐτῆς τὴν πεδιάδα. Τὸ μεσσίον τμήμα ὑπερκείμενον κατὰ πύ-

ντε μέτρα ἔχει εὐρὺν ἐξώστην, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐκ-
τυλίσσεται ἡ γραφικωτάτη θέα τῶν δασῶν τοῦ Πα-
λατινάτου, τῆς κυλιᾶδος τοῦ Ρήνου, τῶν μακροπο-
λικῶν ναῶν τοῦ Βόρμου καὶ τοῦ Στρασβούργου καὶ
τῶν γιγαντιῶν ἑρείπων τοῦ μεσαιωνικοῦ πύργου
τῆς Ἐιλδεδυέρργης. Ὑπεράνω τοῦ ἐξώστου τούτου
ὕψεται ἡ κυριεὶς πύργος· ἔχων ὕψος εἰκοσιτινῶν
μέτρων. Ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ κατωτάτου τμήμα-
τος, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, ἄνωθεν τῆς πύλης τῆς
εἰσόδου προβάλλει μέγα ἀνάγλυφον, ἔχον διάμετρον
1,20 μέτρων καὶ παριστάνον τὸν σιδηροῦν ἀρμιγαμ-
ματέα, πλάνοιμον πρὸς τὸ πρωτό-ὑπον καὶ ἐπιβλητι-
κώτατον.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου ἔλαβον τὸν ἀ'. ἀριθμὸν, ἀνιστεύσαντες οἱ ἐξῆς :

Ζωγραφικήs. Τῆs 7ης τάξεωs πρῶτοs ὁ Νικόλαοs
Λύτρωc. Τῆs 6ης Ἀσπρογέφυραc, ὁ μόνοc ἐκ τῆs τά-
ξεωs τοῦ προαχθεῖc. Τῆs 5ης Πελεκάσχηc, Κλάδοc.

Τῆς 4ης ἡ δεσποινὶς Στεφανῶν, Διδάσκεις, Βαρδῆα, καὶ Δόνη. Τῆς 3ης Ζωγράφικης. Τῆς 2ας Λουκιδῆς καὶ Παπαφωτίου. Τῆς 1ης Περιελῆς Λύτρας, Ἀγυπτός καὶ Δόριτζας.

Γλυπτική. Τῆς 7ης τάξεως. Κουλουρηξ. Τῆς 6ης Θεογράτης. Τῆς 5ης Βούλαρης καὶ Μαυρουδῆς Ἰσοβαθυμ. Τῆς 4ης καὶ δεσποινίδες Σκούφου, Στεφάνου, Ἰσοβαθυμ. Τῆς 3ης Μονδῆς. Τῆς 2ης Μαστορόπουλος καὶ τῆς 1ης Ἀλεξανδρόπουλος.

— Τὸν Αὐγουστὸν διενεργεῖται διαγωνισμὸς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖο πρὸς ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην δύο ἀποφοίτων αὐτοῦ, ὧν ὁ εἰς θά σπουδάζῃ ζωγραφικὴν καὶ ὁ ἕτερος γλυπτικὴν. Οἱ διαγωνιζόμενοι δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ 30ὸν ἔτος, νὰ εἶνε δὲ ἄγαμοι. Θὰ λαμβάνωσι δρ. 400 κατὰ μῆνα, ἣ ὑποτροφία δὲ θὰ διαρκέσῃ τέσσαρα ἔτη.

EYPHMATA

Εν Χαιρωνείᾳ ἀνευρέθη τὸ ἀρχαῖον λατομεῖον ἐξ οὗ ἐλίζεσθῃ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀέοντος. Ἐκ τοῦ λατομείου τούτου θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ τεμάχια πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀγάλματος, ἧτις θὰ περαιοθῇ τὸν Δεκεμβρίον. Τὸ βάζαθρον ἐτοιμάζεται. Ἡ ἐργασία ἡ ἀνέγερσις μουσείου ἐν Χαιρωνείᾳ.

— Εἰς Ἀρβανιτοκρασίαν τῆς Τριπολιέως ἀνευρέθη
ἀγάλια μακράρινον Κυβέλης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τὴν 24 — 30 Σεπτεμβρίου (ν. ἑ.) ἐν Βεϊμάρκ συνέρχεται τὸ 25ον Διεθνὲς συνέδριον τῆς «Φιλολογικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρείας» ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Μ. Δουκὸς τῆς Σαξωνικῆς Βεϊμάρκ. Διαρκεῖς Πρόεδροι τῆς Ἑταιρείας εἰνε ὅλοι αὐτοεπιστημονικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ κορυφαὶ τῆς Εὐρώπης.

3) Τὸ πρόγραμμά των ἐργασιῶν περιλαμβάνει 1) Περί τῆς προστασίας τῶν ἱστορικῶν καὶ κρητικῶν ἔργων 2). Περί τῶν καλλιτεχνημάτων ἐν τῇ μηχανικῇ 3). Περί τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων 4). Περί τῆς τέχνης ἐφηγραμμομένης ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. 5.) Περί τῶν φωτογραφικῶν ἔργων 6) Περί τῶν ὀργάνων τῆς μηχανικῆς μουσικῆς 7.) Περί τῆς ἐκχώρησως τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ τοῦ ἐκδοτικοῦ συμβολαίου ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ. 8). Ἀναθεώρησις τῆς συμβάσεως τῆς Βιέννης 9). Πληρωμὴ τῆς δημοσίας ἰδιοκτησίας 10) Περί τῆς διεθνούς προστασίας εἰς τὰς διαφόρους γῶρας καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἐν Ὁλλανδίᾳ, ἐν Ρωσσίᾳ, ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἐν Ρουμανίᾳ.